

Література:

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15/page11>.
2. Кобушко І. М. Фінансове посередництво : [конспект лекцій для студ. спец. 7.050104 та 8.050104 "Фінанси" усіх форм навчання та слухачів ЦПО] / І. М. Кобушко. Суми : СумДУ, 2010. – 194 с.
3. Корнеєв В.В. Фінансові посередники як інститути розвитку: монографія / В.В. Корнеєв. – К.: Основа, 2007. – 192 с.
4. Науменкова С. В. Ринок фінансових послуг : навч. посіб. [Текст] / С. В. Науменкова, С. В. Міщенко. – К. : Знання, 2010. – 532 с.

УДК 336.012.23.009.6(477)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Москальова А.- ст. 2 курсу, гр. Фвн-21

Науковий керівник – к.е.н., доцент Погріщук Г.Б.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Ринок фінансових послуг є одним з механізмів забезпечення конкурентоспроможності економіки країни, оскільки розподіл фінансових ресурсів на цьому ринку відбувається на конкурентній основі, що дозволяє спрямовувати інвестиційні потоки у найбільш привабливі сегменти економіки і тим самим сприяти економічному зростанню. До ринків фінансових послуг належать професійні послуги на ринках банківських послуг, страхових послуг, інвестиційних послуг, операцій з цінними паперами та інших видах ринків, що забезпечують обіг фінансових активів. Тобто це ринок, на якому відбувається обмін фінансовими ресурсами, надання кредиту та мобілізація капіталу[1].

Значний внесок у розробку питань функціонування ринку фінансових послуг зробили економісти: А. Гальчинський, О. Білорус, В. Андрущенко, А.І.Басова та інші. Однак питання щодо проблем розвитку фінансових послуг приділено не достатньо уваги.

На ринку фінансових послуг існує безліч проблем, які потребують вирішення. Проблема ринку фінансових послуг є відсутність в нього фінансових ресурсів для забезпечення інвестиційного попиту з боку реального сектора економіки. Відповідно, вирішенням цієї проблеми передбачає створення умов, які б давали змогу додатково залучити внутрішні фінансові ресурси, зокрема, заощадження населення та «тіньовий капітал» до інвестиційної діяльності, а також створювати чудові

умови для іноземних інвесторів. Також виникає проблема мобілізації ресурсів. Здійснювати мобілізацію ресурсів можуть банки. Однак банків в Україні багато, тому фінансові ресурси є досить розсіяними. Крім того значна частина коштів нині перебуває у безготівковій формі, обслуговуючи «тіньовий» капітал, а також у формі накопичення населення поза банками[2].

Варто зазначити, що ринок фінансових послуг розташований на дуже низькому рівні через нестабільні умови ведення бізнесу, незахищеність права власності та низький рівень корпоративного управління. Поряд з цим подальший розвиток фінансового ринку призупиняє:

- недосконалість ефективного механізму захисту прав споживачів та кредиторів;
- низький рівень розвитку інституційних інвесторів;
- обмеженість фінансових інструментів;
- відсутність належних вимог і регулювання ринку небанківських фінансових послуг;
- недосконалість податкового законодавства;
- складність процедур реструктуризації;
- недовіра роздрібного інвестора;
- обмеження валютного законодавства[3].

Отже, для вирішення цих проблем насамперед необхідно забезпечити проведення активної державної політики, яка повинна бути направлена на подальший розвиток системи регулювання фінансового ринку та нагляду.

Література

1. Урусова З.П. Проблеми та перспективи розвитку ринку фінансових послуг в Україні / З.П. Урусова, В.В. Ярмош, А.А. Урусов // Вісник Полтавської Державної аграрної академії. – 2015. - №2. - С.137-139.
2. Чухно А. Сучасна фінансово – економічна криза: шляхи і методи її подолання // Економіка України. -2015. – №2. – С.4-13.
3. Лазеніна В. Інвестиційні банки / В. Лазеніна // Банківська справа. -2010. - №6. - С.47-49.

УДК [336.14:334.012.74]+[336.2:336.14:352]

БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДОХІДНУ ЧАСТИНУ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Колодій Б. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник - к.е.н., доцент Мацедонська Н.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Розвинуте місцеве самоврядування, в основі якого знаходяться фінансові та політичні свободи, є однією із передумов побудови правової держави із сильною економікою та розвинутою системою

соціального захисту. Враховуючи складну економічну, політичну, воєнну ситуацію, 28 грудня 2014 року було прийнято Закон України “Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи

міжбюджетних відносин". Під поняттям бюджетної децентралізації розуміють процес передачі повноважень від центральних органів влади до місцевих, що є перерозподілом функцій і повноважень єдиної державної влади між відповідними органами державної влади з одного боку, і органами місцевого самоврядування з іншого боку. Тому було відкрито питання щодо децентралізації в Україні.[1]

Бюджетна децентралізація повинна передбачати не лише нові джерела надходжень до місцевих бюджетів, але і нові інструменти впливу місцевих громад на економічне зростання адміністративно-регіональної одиниці та на нарощення бази доходів.[1]

Проаналізувавши розпочатий процес бюджетної децентралізації, спостерігаємо зростання ресурсів місцевих бюджетів, які у 2015 році збільшилися більш, ніж на 30 млрд. грн. по Україні. За прогнозними даними на майбутні періоди має відбутися зростання доходів місцевих бюджетів у два-три рази. Тобто, у розпорядженні органів місцевого самоврядування буде достатній ресурс для вирішення питань розвитку громад.

Оскільки основним джерелом доходів будь якого бюджету є податкові надходження, тому на прикладі бюджету міста Вінниця розглянемо, як змінився обсяг податкових надходжень в зв'язку із змінами до Бюджетного кодексу України. Так, за 2015 рік надходження доходів по загальному та спеціальному фондах становлять 1497,2 млн. грн. і зросли в порівнянні з 2014 роком (1235 млн. грн.) на 262,2 млн. грн. або 121,2%.[1]

Розглянувши більш детально таку складову бюджету міста Вінниця, таку як податкові надходження, ми бачимо, що значні збільшення їх обсягу в 2015 р. є наслідком реформи по децентралізації. Так, за 9 місяців 2014 р. та 2015 р. значною мірою зріс єдиний податок. Це пов'язано із перенесенням надходжень даного податку із спеціального фонду до загального. В 2014 році величина цього податку була 81,8 млн. грн., а в 2015 році становила 104,0 млн. грн., тобто абсолютне відхилення дорівнює +22,2 млн. грн.

Також, внаслідок внесення змін до Бюджетного кодексу України, у 2015 році збільшено норматив відрахувань податку на доходи фізичних осіб до

бюджету міста з 50% до 60%, у 2015 році надходження склали 340,4 млн. грн. і зросли проти 2014 року, на 144,5% або ж 104,5 млн. грн.[2]

Щодо акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів, який запроваджено з 2015 року і в повному обсязі зараховується до місцевого бюджету, то в 2015 році надходження становили 67,6 млн. грн.

Проте розширення дохідної частини місцевих бюджетів має і свій ряд недоліків. Проте поряд з розширенням однієї дохідної частини місцевих бюджетів на 2015 р., інша дохідна частина буде надто скорочена. Це стосується скорочення податку, який забезпечував найбільші прибутки – податку на доходи фізичних осіб внаслідок встановлення нормативу відрахувань до державного бюджету – 25%.

Тому основними напрямками покращення подальшої бюджетної децентралізації повинні бути: чіткий вплив місцевих органів влади на ставки як податкових, так і неподаткових надходжень; закріплення бюджетних послуг за тим рівнем влади, який є максимально наближеним до кінцевого; надання місцевим органам влади права виходу на національний фінансовий ринок з метою залучення додаткових фінансових ресурсів; мінімальні витрати на адміністрування місцевих податків і зборів; відміна обов'язковості вилучення коштів з місцевих бюджетів у разі перевиконання дохідної частини; незалежне прийняття місцевих бюджетів від державного; посилення ролі територіальної громади у процесі здійснення бюджетних видатків (не лише здійснення видатків має забезпечуватися актуальними потребами громади, але і контроль за здійсненням таких видатків, у тому числі контроль за якістю послуг, на які спрямовані видатки).

Отже, одними з основних напрямків покращення процесу бюджетної децентралізації можуть бути чіткий вплив місцевого самоврядування на формування податкових надходжень на конкретній території, вихід на національний фінансовий ринок, а також відміна обов'язкового вилучення коштів у разі перевиконання дохідної частини місцевого бюджету, оскільки в такому разі втрачаються всі стимули керівництва до економічного розвитку території і перетворення її на самостійну в фінансовому плані територію.

Література:

1. Стаття «Бюджетна децентралізація». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pik.cn.ua/print/14005/>
2. Інформація про виконання бюджету міста Вінниця по доходах за 2015 рік. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vmr.gov.ua/TransparentCity/Lists/BudjMista/ShowContent.aspx?ID=74>

УДК 340.134(477):061.16С

THE ADJUSTMENT OF UKRAINIAN LEGISLATION TO EUROPEAN STANDARDS

Karpenko Aliona

Research and language Supervisor – L. M. Garashchenko
University of State Fiscal Service of Ukraine (Irpin)

After obtaining its independence Ukraine opened a new stage of development. The country took a way of democracy and human rights protection. That way required the adopting of the new legislation and taking effective steps to join the world community. The level of

human rights protection is one of the main indicators of the legal system efficiency. The most important task now is to adjust the Ukrainian legislation and human right protection mechanism to the European Union standards. The changes of the Ukrainian legal system in the direction